

Tanmateix posem en dubte l'efectivitat d'aquesta llei per diversos motius:

1. L'any 1991 va entrar en vigor l'anterior llei i hi havia de termini per implementar els plans parcial fins l'any 2006. A data d'avui, el 75% dels municipis de Catalunya no han elaborat cap Pla d'Accessibilitat. De la mateixa manera, el Parlament de Catalunya va subscriure les Lleis de l'Estat espanyol i la Convenció dels Drets de les Persones amb Discapacitat a través de les quals s'obligava a treballar per "garantir que les persones amb discapacitat exerceixin els seus drets plenament i sense discriminació". En aquest cas tampoc s'ha complert aquest compromís ja que s'han deixat molts aspectes sense executar. Per tant, es fan lleis que llavors no s'executen.
2. Fins ara no s'han aplicat les mesures de control i sancions amb gran rigidesa; fet que ha propiciat que es produeixin incompliments. Aquesta llei hauria d'establir un control exhaustiu aplicant amb rigidesa el règim sancionador i que les infraccions no prescriguin.
3. La llei gaudeix d'indefinició deixant molts temes oberts; fet que la converteix en una llei interpretable. Per tant, considerem que la norma ha d'establir una major definició de conceptes i d'expressions genèriques a fi d'evitar l'ambigüitat, les indeterminacions i les interpretacions ja que poden arribar a produir inseguretat jurídica. Alguns exemples són la utilització de termes ambigus i interpretables com practicable, ajustos raonables o proporcionalitat.
4. Aquesta llei no contempla cap compromís econòmic ni de calendari en la implementació de les actuacions. Per tant, si no conté aquests dos aspectes fonamentals, aquesta llei naixerà morta, no serà aplicable i una vegada més s'haurà fet una llei a cop de titular.